

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 1. jūlija

Nr. 21 (392)
Cena 1 kap.

Mūsu ikdiena. Problēmas.

PIE VISA VAR PIERAST?

Paturot prātā svešatnes tautieša izteikumu, ka mēs problēmas radām, kamēr viņi — risina tās, šajā rakstā sāksim ar elļotāju pagatavošanas problēmu mūsu rūpnīcā.

Tā sadalāma vairākas savstarpēji pakārtotas problēmas. Pirmā būtu — pats jaunais elļotāju iecirknis. Otrā — viss tas, kas notiek šajā iecirknī. Bet trešā — tas, kas nāk laukā no šī iecirkņa. Ceturtā problēma — nekvālitatīva elļotāja tālejošās sekas.

Sāksim ar pirmo, t. i., jauno elļotāju iecirkni. Pasen atpakaļ, pēc diezgan rūpīgas aptaujas, elļotāju vārtitājas atzina, ka jaunais iecirknis tomēr dažā ziņā pārkāps par vecho. Tad sekoja reģistrēta nopūta: «Pie visa jau var

pierst...» (te domāta trīsstāvīgā platforma un vairākos desmitos skaitāmo krānu un ventilu sistēma). Acimredzot arī piemērotu ģērbtuvju un sanitārā mezgla trūkums. Tik optimistiski noskaņotas viņas bija...

Tagad vairs nejautāju. Sķirstu defektu žurnālu un lasu: «Nesila komponenti. Ziņojām maiņas priekšniekam. Zvanījām Zaigai. Atnāca atslēdznieks, elektrīkis un automātiķis, arī no katlu mājas. Nevienš neko nevarēja darīt, lai siltu komponenti» (1.05. III maiņa).

«Nestrādā ūdens sildīšanas tvaika vārsts. Jātur visu laiku ar roku, kamēr uzsilis. Vainu nevienš nevarēja atrast...» (9.05. II maiņa).

Te nemanot nonākam pie otrās problēmas, kuru varam raksturot ar neticīgā cerībā izteiktu jautājumu žurnālā: «Nekāda kārtība ar ūdeni un ar komponentu temperatūru. Nav normāli iespējams izvairīties elļotājus. Vai tiešām vienreiz nevar sataisīt, lai būtu norma?» (10.05. III maiņa).

Dažu elļotāju vārtitāju atmiņās jau atdzīvojas vecais iecirknis, kur vismaz vajadzības gadījumā vienmēr bija gan aukstais, gan karstais ūdens. Lieki pieminēt, ka šī kavēšanās romantiskās atmiņas varētu būt ne sevišķi patikama rūpnīcas speciālistiem.

Pamatā viss galvenais ir padarīts. Ja ikdienā nebūtu šo tehnisko kļūmju

virknes, kuru novēršanai nav sagatavots tehniskais personāls, mēs nenonāktu pie retoriskā jautājuma: kas tad nāk laukā no šī iecirkņa?

Atbilde pašlaik ir tikai viena. Viss tas, kas jau iepriekš ieprogrammēts, iecirkņa tehnisko darbinieku atvaļinājuma laikā, brīvdienās, vakara un nakts maiņas iecirknīs paliek bez saimnieka.

Tāpēc arī nonākam līdz pēdējai problēmai — nekvālitatīva elļotāja tālejošajām sekām.

Rakstu gribu nobeigt ar jautājumu: cik tad pašiem mums ir to problēmu?

GUNTA PAVLOVSKA,
valsts pieņemšanas dienēta darbiniece

Labu veselību visām sievietēm!

Attēlā: INESA MILLERE sarunā ar partijas rūpnīcas komitejas sekretāru ZIGURDU ĀBELI un direktoru INARU POLĀKU.

Pagājušajā nedēļā mūsu rūpnīcu apmeklēja INESA MILLERE. Tā pati kundze, kura atveda dāvinājumu Valmieras dzemdību nodaļai. Konteineros bija visdažādākā veida veļa, arī gultas velt, segas, zīdaiņu komplekti, vienreizējās lietošanas šļircēs un injekciju adatas, intravenozās sistēmas.

Viņa vēlējas redzēt, kā strādā mūsu sievietes, kādi ir viņu darba, sadzīves, apūtas apstākļi kādā no lielākajiem pilsētas uzņēmumiem. Tādā sakarībā viņa saņēma uzziņojumu apciemot stikla šķiedras rūpnīcu.

INESA MILLERI un dzemdību nodaļas vadītāju GRIETU SKILTERI šeit sagaidīja un uzņēma sabiedrisko organizāciju vadītāji MUDĪTE VIRZA un ZIGURDS ABELE, aušanas ceļa priekšniece ASTRĪDA AIZSILNIEČE, poliklinikas vadītāja TATJANA BĻEDNAJA. Viņa apskatīja, kā strādā spoletavu, šķeterētavu, šķeterāvu, austuvu, bija «Saivā», 4. ceļa sieviešu garderobēs, arstnieciskās fizikultūras kabinetā, frīzetāvā.

Atbraucēja bija patiesi izbrīnīta par to, kā strādnieces atrodas sa-

vās darba vietās nevis slēgtos, vieglo kokvilnas spēctērpos, bet gan savās personīgajās drānās isām piedurknēm, valēju kaklu. Un viņa izteica neizpratni, kā te drikst aušanas ceļā 93 decibelu troksni strādāt bez austiņām. Zviedrija strādnieku aizsardzības komiteja tādu strādnieku «pašdarbību» darba vietas nepieļaujot, arī priekšniecība stingri skatoties, lai strādnieki ievērotu visas darba aizsardzības normas. Strādājot bez austiņām austuvē, ar laiku cilvēkam pasliktinās dzirde, un viņš sak skali runāt. Bet tad jau ir par vēlu dzirdes defektu novērst pilnībā. Veselības saglabāšanā galvenais ir profilakse. INESA MILLERI interesēja arī darba apstākļi grūtniecēm, uzņemuma vadības veiktie pasākumi daudzbernu ģimeņu atbalstīšanā. Viņa aplūkoja mākslinieces JAKOBĪ darīto gobelēnu aušanas ceļa zālē un atstāja ierakstu ansambļa «Dauna» viesu grāmatā.

Cieņošanās noslēdzās ar sarunām sievietes konsultācijā. INESA MILLERE noveleja visām rūpnīcas sievietēm labu veselību.

VIZMA LEJSTRAUTA

Tavs darba biedrs

Viņas darbs ir humāns

ARIJA ČESNIECE (attēlā) vairāk nekā desmit gadus strādā sanitārajā laboratorijā par vecāko inženieri laborantē. Patlaban viņa izpilda arī laboratorijas vadītājas pienākumus, jo ilggadēja vadītāja INGRĪDA SIETĪNSONE pārgājusi darbā uz reģionālo dabas aizsardzības komiteju, kur viņai arī uzticēti laboratorijas vadītājas pienākumi.

Mūsu laboratorijas kolektīvs nav liels. Patlaban esam tikai sešas darbinieces, — stāsta Arija Česniece. — Mums ir divi galvenie uzdevumi — kontrole par sanitāri higiēnisko normatīvu ievērošanu cehos un citos iecirkņos, otrs — dabas aizsardzība un ar to saistītās pārbaudes. Šajā jomā laboratorijas

darbinieces cieši sadarbojas ar centrālās laboratorijas priekšnieku MARTINU TOMSONU, viņa vietnieku HARIJU HOLSTU, dabas aizsardzības inženieri IVARU BERMAKU un citiem. Tāpat pastāvīgi tiek uzturēts kontakts ar darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas darbiniekiem, rajona SES un citiem dienestiem.

Ar speciālas aparatūras palīdzību laboratorijas darbinieces sistemātiski iegūst gaisa paraugus gan rūpnīcas teritorijā, gan arī pilsētā — sanitārajā zonā. Par jebkuram novirzēm kaitīgo vielu saturā atmosfērā, kas pārsniedz pieļautos daudzumus, nekavējoties tiek ziņots centrālās laboratorijas vadībai un attiecīgo cehu speciālistiem, kā arī rūpnīcas galvenajam inženierim.

Cehos tiek pārbaudīts ne tikai gaiss, bet arī vibrācijas, troksņu līmenis, meteoroloģiskā situācija. Par pamatu tiek ņemti rūpnīcas un nozāres normatīvi, valsts standartu prasības.

Sevišķi rūpīgi pārbaudī prasa 1. ceļa katlu māja, kā arī 5. un 6. cehs, kur tiek strādāts ar kaitīgām vielām.

Pēc paraugu iegūšanas tie tiek rūpīgi analizēti laboratorijas apstākļos. Visus šos darbus izpilda MĀRA KARITENA, VELTA MISA, MARGARITA SULTE, LILĪJA LEJEVA, JOLĪJA KONONOVIČA. Strādāt nav viegli, jo visa aparatūra un pārbaudes objekti jāpārņē ar roku, bet daži aparāti ir ļoti smagi.

Arija Česniece pastāstīja arī, ka laboratorijā tiek ievēroti izstrādātie grafiki, kas paredz pārbauzu biežumu. Piemēram, troksņu līmeni cehos

(Nobeigums 2. lpp.)

HRONIKA

Rūpnīcā saņemta apsvēkuma telegramma ar sekojošu tekstu: «Mingēcauras stikla šķiedras rūpnīcas kolektīvs sveic jūs Ķīmi-

ku dienā! Vēlam jums lielus darba panākumus mūsu Dzintenes labā!»

Par jauno zīmējumu un struktūru izstrādāšanu dekoratīvajam stikla šķiedras audumam 7. ceha māksliniecēm Zandai Blaui, Anitai Kuzmai, Arijai Pakerei piešķirtas premijas.

1. jūnijs — Starptautiskā bērnu aizsardzības diena

Dāvināsim bērniem grāmatas!

Rajona sieviešu padome organizē grāmatu vakšanu no iedzīvotājiem, lai ar tām iepriecinātu Burtnieku internātskolas bērnus. Visi, kas vēlas sagādāt šo skaisto velti internātskolas audzēkņiem, tiek aicināti nogādāt jaunus vai lietotas grāmatas tautas izglītības nodaļā, Ļeņina ielā 38, RUDITEI LEITENAI. Būsim atsaucīgi!

